

ПРОТОКОЛ

№ 42

гр. Бургас, 25.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя Ив. Петрова Дакова

Членове: Даниел Н. Марков
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора К. Ил. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. Петрова Дакова Въззивно частно наказателно дело № 20242000600065 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Осъденото лице Н. Д. И., се явява лично и с упълномощения защитник **адв. Е. М.** от АК – Сливен, с надлежно представено пълномощно по делото.

Не се явява **адв. М. Х.**, назначен служебен защитник на осъдения И., редовно призована.

По делото е постъпила молба от адв. Х., с която уведомява съда, че няма да се яви в съдебно заседание, тъй като при проведен разговор с осъдения И. е била уведомена от последния, че желае да си упълномощи лично защитник, който да го представлява в процеса.

Апелативна прокуратура - Бургас се представлява от **прокурор С.**

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Госпожо съдия, аз ще Ви помоля да не давате ход на делото и да отложите същото за следващо съдебно заседание, поне в рамките на една седмица, тъй като Н. И. се свърза с мен в петък следобед и нямаше никаква възможност да се запозная с материалите. Получих материалите от служебния защитник, тъй като се случи така, че сме в една сграда и поисках от нея препис от материалите. Събота и неделя каквото съм успял да видя,

това е. Знам, че е много кратко времето, знам, че има срокове за разглеждане на делото, но до края на 90-дневния срок имаме още време, така че не е въпросът формално да има защитник. Лично аз Ви казвам, че времето не ми беше достатъчно да се подготвя. Аз нямах достъп до делото в съда. Подзащитният ми се обади в четвъртък следобед, намери ме в петък следобед и наистина не беше достатъчно времето за запознаване с материалите по делото.

ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ Н. И.: Желая да бъда представляван от лично упълномощения от мен защитник адв. М., от АК – Сливен. Придържам се към становището му за отлагане на делото, с оглед запознаване от адвокатата ми с материалите по същото.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам и продължавам да твърдя, че следва да бъде даден ход на делото, доколкото самото то не представлява фактическа и правна сложност, още повече, че адв. М. преди малко коментира, че е имал среща със служебния защитник, каквото е имало възможност да се предаде като материалите, са му предадени, а не се изисква много технологично време за запознаване със всички материали по делото. Така че считам, че не следва да се дава време за подготовка.

АДВ. М.: Запознал съм се частично с материалите по делото. Моля да ми се даде възможност в рамките на 10 минути, да се запозная с останалите материали по делото.

Съдът предостави възможност на адв. М., да се запознае с материалите по делото.

Съдебното заседание продължава в 14.10 часа, в присъствието на явилите се страни по делото – осъденото лице Н. И., неговия защитник адв. М. и прокурор С..

АДВ. М.: Запознах се с материалите по делото. Моля да дадете ход на делото. Готов съм да поема защитата и представителството на подзащитния ми.

ОСЪДЕНИЙТ И.: Моля да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Съдът като изслуша становищата на страните и с оглед данните по делото, намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждането му в днешното съдебно заседание, за което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните поотделно **ЗАЯВИХА**, че няма да правят отводи на състава на съда, прокурора и секретаря.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата.

АДВ. М.: Аз имам едно искане. Тъй като от средствата за масова информация и от електронните медии установих, че в Унгария с указ на Президента има амнистия по отношение на всички осъдени европейски граждани и то осъдени именно за престъплението - трафик на хора, като с този указ са амнистирани общо 26 000 души, които са освободени от местата за лишаване от свобода в Унгария и това е станало през месец март 2023 г., искането ми е за събиране на информация в тази насока. Наличието на амнистия е едно от условията да не се изпълнява присъдата на искащата държава. Считам, че изясняването на този въпрос е абсолютно задължително, с оглед по-нататъшния ход на делото, тъй като видно от документите Н. И. е осъден именно за престъпление - трафик на хора, на 2 години и 2 месеца „лишаване от свобода“, като през месец февруари е имал дело за преустановяване изпълнението на наказанието, поне така е записано в превода буквално – „преустановяване изпълнение на наказанието лишаване от свобода“ и той е освободен със задължението в 3-дневен срок да напусне границите на Република Унгария, което е изпълнено, а това е едно от условията, че граждани, които са амнистирани и освободени, и в 72 часа срок не напуснат територията на Унгария, ще бъдат върнати в затвора. Считам, че изясняването на този въпрос е от съществено значение за правилното решаване на делото, тъй като ако в този указ на Президента ползван за амнистия, обхваща и неговия случай, то той не следва повече да изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в България или в Унгария, или където и да е, тъй като амнистията заличава абсолютно всички последици от осъжданията.

Ето защо искането ми е да направите запитване до изискващата държава - има ли такъв закон, какво е неговото съдържание, кои точно престъпления се амнистират, за кои лица и дали осъденият Н. И. попада в

обхвата на този указ. Считам, че единствено след получаване на отговор, би могло да се реши и да се изясни каква е обстановката по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, възразявам по повод направеното искане, тъй като най-малкото нямаше да сме в това производство в момента и да разглеждаме именно по този закон за признаване изпълнение и изпращане на съдебни актове от други страни на Европейския съюз. Най-малкото ако е имало такъв закон за амнистията и осъденото лице попада в същия, пак казвам, ние нямаше да сме в това производство по признаване на присъдата на съд в Унгария.

Реплика на АДВ. М.: Госпожо съдия, Н. И. се е свързал с трима негови познати - български граждани, които са били в затвора и са освободени по същата процедура и които в момента са в България. Единият е в Бургас, един е в Смолян, третият не помня точно къде беше, никой от тях не е получавал подобни документи за изпълнение на наказанието.

ОСЪДЕНИЙТ И.: Говорил съм с мой приятел, който беше в същата килия с мен, той е от Бургас. Него са го пуснали един месец след мен от затвора в Унгария. Нас си пуснаха абсолютно всички емигранти, които сме в тази държава, но не ни пусната всички на един ден. От всички затвори пуснаха по 10 човека. Така казаха от администрацията и ни казаха, че до 72 часа трябва да напуснем държавата. Аз нищо не съм искал от унгарските власти. Аз не съм искал да си дойда в България и да си излеждавам тук присъдата. Аз не съм казвал абсолютно нищо. Казаха, ако примерно ме освободят, ще има ли някой който да дойде да ме посрещне. И аз казах, ако се наложи, ще дойде някой от фамилията, който да ме посрещне. Беше ни обяснено, че ще ни се прекратят самите присъди.

Съдът се оттегля на тайно съвещание по направеното искане в 14.20 часа.

Съдебното заседание продължава в 14.45 часа, в присъствието на явилите се страни по делото – осъденото лице Н. И., неговия защитник адв. М. и прокурор С..

По направеното от защитника искане за провеждане на консултации с издаващата държава – Унгария, с цел изясняване на въпроса за приемането през м. март 2023г. на закон за амнистия и обхвата на същия по отношение на лица и видове престъпления, съдът намира същото за неоснователно. Проверката на наличните по делото данни, включително

съдържащите се такива в Удостоверението по чл. 4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27.11.2008 г. и приложените към него Решение на Околийски съд Мошонмадяровар, Унгария, както и протокол, датиращ от 13.02.2023 г. на Общ съд град Сомбатхей, Секция за изпълнение на наказанията – Унгария, не дава основания на съда да счете, че представената от издаващата държава информация е непълна или неясна по отношение на характера на акта, чието признаване и изпълнение се иска, изпълнимостта на същия и срока на наложеното с него наказание лишаване от свобода.

Отделно от горното, съдът отчита, че Удостоверението, заедно със съпътстващите го документи, относно започването на процедура за трансфер на българския гражданин Н. И., са изпратени от Министерство на правосъдието в Унгария до Министерство на правосъдието в РБългария със съпроводително писмо, датиращо от 23 януари 2024г., и второ такова, адресирано директно до Окръжен съд- Сливен, с дата 29 януари 2024г., т.е. контактът между двете държави е осъществен в период, много след м. март 2023г., към която дата се твърди, че е била обявена амнистия в издаващата държава Унгария по отношение на лицата, извършили престъпления „трафик на хора“. При тези данни, както и с оглед конкретиката на изявлението на издаващата държава, обективизирано в Удостоверението, относно признаване на издадения осъдителен акт спрямо И. и продължаване изпълнението на наложеното на последния наказание „лишаване от свобода“ в РБългария, съдът не намира основание да прояви съмнение относно обективността и актуалността на информацията, значима в преценката за наличие или не на условията по чл. 12, ал.7 от ЗПИИСАННЛСМВЛС. Поради това и искането на защитата за събиране на допълнителна информация от издаващата държава касателно приет закон за амнистия, основано на публикации в пресата и разкази на други осъдени в Унгария лица, съдът прие за неоснователно.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. М. за събиране на допълнителна информация относно Закон за амнистията в Унгария и приложимостта му спрямо осъдения Н. И..

Страните поотделно **ЗАЯВИХА**, че нямат други доказателствени искания.

По доказателствата, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА представените по делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата и **ПРИСТЪПВА** към изслушване на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, намирам, че жалбата е процесуално допустима като подадена в срок и от надлежна страна в процеса, а разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение, постановено в производство по чл. 12, ал. 1-7 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, първоинстанционният съд е признал и приел за изпълнение Решение № В.257/2022/2 от 25.11.2022 г. на Околийския съд на Мошонмадяровар - Унгария, влязло в сила на 25.11.2022 г., с което жалбоподателят Н. И. Д. е бил осъден на 792 дни или 2 години и 2 месеца „лишаване от свобода“.

В случая издаващата държава е представила изискуемото удостоверение по чл. 3 от Закона, като не се констатира явно несъответствие между него и съдебния акт. В тази връзка правилно първият съд е приел, че не са налице и основанията на чл. 14 от Закона за отлагане на признаването. Не е налице основание за отказ по чл. 15, ал. 2, т. 2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, тъй като осъденият е с местоживее на територията на Република България. В случая съгласно чл. 22, ал. 2, т. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС не се изисква съгласие на осъденото лице за изпращане на съдебния акт заедно с удостоверението.

Не е налице основание за отказ по смисъла на чл. 15, ал. 1, т. 3 от Закона, тъй като признаването на решението на унгарския съд, не противоречи на принципа "ne bis in idem", тъй като Н. Д. не е осъждан за престъпление в изпълняващата държава и срещу него няма регистрирани висящи наказателни производства, като няма данни за същото деяние да е бил осъждан и в друга държава, различна от издаващата. Деянието съставлява престъпление и по българското законодателство и не е налице основанията за отказ по чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, още повече, че същото попада в хипотезата на чл. 8, ал. 2 от същия.

Изпълнението на определеното със съдебния акт наказание не е погасено по давност съгласно българското законодателство. Предвид на материалите по делото, решението на унгарския съд е придобило изпълнителна сила, влязло в сила на 25.11.2022 г. Съответно не са налице основанията за отказ и по точки 10 и 11 на чл. 15, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Предвид липсата на основания за отказ по чл. 15, не съществуват

основания за частично признаване и изпълнение на съдебния акт на издаващата държава.

Първият съд коректно е признал наказанието като законосъобразно, в съответствие с предвидените правила по специалния закон, определил е наказание лишаване от свобода в размер на 2 години и 2 месеца, като на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС е прието, че така определеното наказание следва да се изтърпи от осъдения Н. Д. при първоначален "общ" режим.

Напълно обосновано първоинстанционния съд е приспаднал срока на изтърпяната част от наказанието в размер на 119 дни от общия срок на наложеното наказание „лишаване от свобода“ и наказанието е било преустановено на 22.03.2023 г., като след това Н. Д. не е бил задържан. Същият е поискал изпращане на съдебното решение и удостоверението, както съответно е и дал съгласие наказанието „лишаване от свобода“ да бъде изтърпяно в България, видно от протокол от 13.02.2023 г.

С оглед гореизложените съображения, обжалваното решение се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде изцяло потвърдено.

Моля в този смисъл да се произнесете с Вашия акт.

АДВ. М.: Уважаеми съдии, аз поддържам жалбата си и моля да я уважите, като считам, че същата е основателна.

На първо място, считам, че издаващата държава не е предоставила на българския съд всички необходими документи за признаване и изпълнение на постановената там присъда. Считам, че приложеният по делото протокол от 13.02.2023 г. на Общия съд на град Сомбатхей, няма предвидената изискуема от закона доказателствена сила, тъй като според мен, е опорочен. Видно от самия протокол, с който са проведени редица следствени действия – назначаване на преводач, изслушване на осъдения, разясняване на неговите права, според самия протокол цялото заседание е продължило 2 минути, открито е в 10.05 ч. и е закрито в 10.07 ч. Считам, че всички тези процедури, които са описани вътре, са описани само формално. Те не са извършени, тъй като няма как да бъдат извършени в рамките на това време, от откриване на заседанието до неговото закриване, поради което и считам, че процедурата там е абсолютно и тотално нарушена. Искането ми да не признавате постановената от Унгария присъда спрямо Н. И., е на основание чл. 463, т. 6 от НПК. Считам, че тази присъда противоречи на повече от половината принципи, посочени в Глава 2 от НПК. Той е задържан на 24-ти ноември и тогава е извършено престъплението, за което е осъден. На следващия ден - 23-ти ноември, той вече е осъден и то с присъда, която е влязла в сила, т.е. тя не подлежи на обжалване. Тази процедура не знам какви са правилата предвидени по унгарския Наказателно процесуален кодекс, но тя противоречи на всички принципи на нашия НПК. Нарушено е правото на защита, правото

на справедлив процес, централното място на съдебния процес без да има досъдебно производство, правото му да обжалва постановената присъда и същия ден вече той е приведен в затвора да изтърпяване наказание.

При тези обстоятелства считам, че тази присъда действително нарушава всички принципи на нашия НПК, както и на ЕКПЧ. Освен това, той като български гражданин дори и да е извършил престъплението в чужбина, а именно в Унгария и в Словения, както се вижда от данните по делото, че е преминал и там, би следвало да бъде съден от български съд по правилата на нашия процес, като тук деянието също съставлява престъпление. При задържането му там не е уведомено българското посолство. Осъден е за един ден и е вкаран в затвора. Това са ни съображенията, че тази присъда не следва да бъде приемана за изпълнение и не следва да бъде изпълнена в Република България. Поради което, моля да отмените решението на Окръжен съд - Сливен и да уведомите издаващата присъдата държава за мотивите за нейното изпълнение или не. Моля в този смисъл да постановите Вашето решение.

Поддържам всички останали доводи, наведени в жалбата на служебния защитник и на моя подзащитен.

Съдът дава право на лична защита на ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ Н. Д. И.: Съжалявам, че съм извършил това престъпление. Все пак съм си понесъл вината, лежал съм 4 месеца в затвора. Ако може присъдата ми да бъде условна или някаква глоба. Поддържам казаното от моя защитник.

Съдът ПРИКЛЮЧВА изслушване на съдебните прения.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ Н. Д. И.: Искам да бъда пуснат на свобода и да ми бъде отменена присъдата на унгарския съд. Когато се гледаше делото в Унгария имаше преводач. Имаше и една жена, адвокат, но аз не обжалвах решението. Реално погледнато, аз предпочитам да си бях останал там. По техните закони за 1 година и 1 месец трябваше да изляза. Аз не съм искал да си идвам в България. Предпочитам да си лежа там 1 година и 1 месец, и на 25 декември миналата година трябваше да ме пуснат. Това го пише в документите. На половината от присъдата би трябвало да изляза. Не съм обжалвал, защото няха пари да си наема адвокат.

Съдът се оттегля на тайно съвещание за постановяване на решението си, което ще обяви на страните в 16.30 часа.

В 16.30 часа СЪДЪТ ОБЯВИ решението си публично, в присъствието на прокурор С., на осъдения И. и на неговия защитник адв. М..

Протоколът се изготви в съдебно заседание.
Заседанието приключи в 16.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____